

[Justitsministeren]

Udarbejdelsen af en sådan fortegnelse vil i givet fald skulle forestås af ministeriet for offentlige arbejder. Under hensyn hertil har justitsministeriet rettet henvendelse til ministeriet for offentlige arbejder om spørgsmålet. Når resultatet af denne henvendelse foreligger, vil justitsministeriet fremkomme med et supplerende svar.

Til statsministeren (12/4 1978) af:

Kjærulff-Schmidt (FP):

»Vil statsministeren bekræfte, at regeringen absolut ikke har i sinde at arbejde for at fordyre boligudgifterne for hverken lejere eller ejere i 1979?«

(Spm. nr. 660).

Begrundelse.

Fremskridtspartiet stillede den 16. februar 1978 følgende forespørgsel til boligministeren: »Agtter regeringen at arbejde for at fordyre boligudgifterne for lejere og/eller parcelhuse i 1978 og 1979, og i bekræftende fald, hvad går regeringens ønsker nærmere ud på?«

Boligministeren udtalte ved den lejlighed, folketingets forhandlinger 1977/78, sp. 6475 f.: »Hvad angår den del af året 1979, der er tilbage efter boligforligets udløb den 1. april, kan jeg klart svare, at regeringen absolut ikke ønsker at arbejde for at fordyre boligudgifterne for hverken lejere eller ejere.«

Det er herefter klart for enhver, at regeringen for kun 2 måneder siden og umiddelbart før kommunalvalget har givet såvel lejere som ejere et uforbeholdent løfte om ikke at ville forhøje boligudgifterne i 1979.

Dette står i skarp kontrast til de sidste dages forlydender om, at regeringen vil forhøje de årlige boligudgifter med op til 1.000-2.000 kroner eller mere pr. bolig.

For ikke at forlede nogen til at tro, at regeringen bevidst har vildledt befolkningen umiddelbart før kommunalvalget, vil det være af stor værdi, at statsministeren bekræfter det tilsagn, boligministeren på regeringens vegne gav den 16. februar.

Besvarelse (18/4 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den 16. februar 1978 svarede boligminister Ove Hove på et provokerende spørgsmål fra fru Kirsten Jacobsen, at regeringen absolut ikke ønsker at arbejde for at fordyre boligudgifterne for hverken ejere eller lejere.

Det fremgik imidlertid af boligministerens besvarelse, at det ikke kunne opfattes sådan, at regeringen fraskrev sig muligheden for at foretage reguleringer i huslejevilkårene eller i de regler, der gælder for beskatning af ejerboliger.

Umiddelbart efter den citerede udtalelse fortsatte boligministeren nemlig:

»Regeringens holdning er som hidtil at holde boligudgifterne på et rimeligt plan i forhold til indkomstudviklingen og i passende forhold til borgernes indkomstniveau. Det udelukker selvfølgelig ikke, at der kan arbejdes med reformer, men som det er sagt adskillige gange, ønsker regeringen, at eventuelle fremtidige ændringer i lovgivningen bliver foretaget på en sådan måde, at de, der har disponeret i tillid til den nugældende lovgivning, ikke kommer i klemme, sådan at de må flytte fra deres nuværende bolig, hvad enten den er lejet eller ejet.«

Senere i sin besvarelse pegede boligministeren på, at hvis det ikke var muligt at få gennemført en langsigtet boligpolitik, inden boligforliget udløber, kan regeringen se sig nødsaget til at foreslå de foranstaltninger, der vil være nødvendige til en løsning af de mest aktuelle boligpolitiske og skattemæssige problemer i perioden, indtil de langsigtede foranstaltninger kan træde i kraft.

Han nævnte i den forbindelse de almennyttige boligselskaber og rentesikringsaftrapningen. Han nævnte boligsikringen, og han nævnte parcelhusenes og andre ejerboligers problemer.

Det er regeringens opfattelse, at de forslag til en midlertidig boligløsning, som nu er fremsat, falder inden for de rammer, boligministeren i sin besvarelse trak op.

Til forsvarsministeren (13/4 78) af:

Bollmann (CD):

»Vil ministeren som vært for NATO-mødet i næste uge i Ålborg sikre, at grupper fra AUC eller fra DKP ikke får lejlighed til at hindre eller genere dette møde ved helt uacceptable aktioner i lighed med, hvad disse